

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Hr. Poulsgaard var jo så venlig at spørge om, hvor meget Venstre vil bruge på kulturen. Jamen hr. Poulsgaard, det er jo ikke spørgsmålet. Her lægger vi det op til dansk erhvervsliv, til virksomhederne, at vælge og finde ud af, hvad de mener vil være godt. Det er jo det, der giver nogle muligheder for alternative ting – i stedet for, at staten skal bestemme hele vejen igennem – og så er det nævnet, der lægger rammerne.

Det betyder frihed for virksomhederne til at prøve alternative muligheder, og vi kender jo udviklingen, hvor der er en tendens til, at man prøver på at sætte Nordisk Fjer tværs over vore balletdansere. Det er det, vi gerne vil undgå ved, at virksomhederne har muligheder for at vælge.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det var til Fremskridtspartiets ordfører, der gav udtryk for – sådan forstod jeg det – at man spildte folketingsmedlemmernes tid ved at fremkomme med den slags forslag. Mig bekendt er der ikke ret mange folketingsmedlemmer i denne sal, så tiden er jo spildt i forvejen. Jeg kunne forstå det, hvis alle folketingsmedlemmerne var i salen og var med i diskussionen; så kunne man sige, at man spildte folketingsmedlemmernes tid. Men det er jo ikke tilfældet.

En anden ting, hr. Poulsgaard nævnte, var spørgsmålet om Musikhuset. Jeg går ud fra, at Fremskridtspartiet vil støtte Fælles Kurs, når vi kommer med et beslutningsforslag om, at vi udlejer salen her til et rock-center. Så vil der være folk i huset, og så vil der være liv og glade dage.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det kræver i hvert fald nogle ændrede regler for Folketingets virke.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var hr. Skrumsager Skaus bemærkning om, at så kunne erhvervslivet vælge. Jamen det er jo lige netop det, der er den anden store fare og den største fare. Jeg er ikke i tvivl om, at man kan få erhvervslivet til at sponsorere Den Kon-

gelige Ballet, det er der ikke spor fare ved. Men hvornår får man erhvervslivet til at sponsorere noget, der rører ved erhvervslivet selv, noget, der f.eks. sætter spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at vi fortsat har det svineri fra erhvervsvirksomhedernes side, som ødelægger de danske farvande? Hvornår får vi erhvervsvirksomhederne til at vælge det? Hvornår får vi erhvervslivet, f.eks. Nordisk Tobakskompagni, til at vælge at støtte noget, der påpeger faren ved rygning, den kræft, det fremkalder, hvor mange der dør af det?

Jamen det er jo netop det, at så er det for fremtiden erhvervsvirksomhederne, der kommer til at bestemme, hvordan kulturen skal være i dette land, og ikke det, kunstnerne gerne vil fortælle os andre, og det, vi andre har brug for.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Først til hr. Preben Møller Hansen: Selv om der ikke er så mange medlemmer til stede i salen, er det da klart, at de fleste partier har diskuteret det her. Vi har diskuteret det på vores gruppemøde. Medlemmerne ved, hvad deres ordfører siger om det, og de er enige i det, ordføreren siger. Jeg går da også ud fra, at de medlemmer af Fælles Kurs, som ikke er til stede her i dag, er enige med ordføreren på det her område i, hvad han nu kommer op og siger.

Så var der det med erhvervslivet, der skal støtte, og så skal det også vælge. Det er da klart, at hvis det støtter, vil det også sende sin støtte hen til det, de bedst kan lide.

Det friskeste eksempel, jeg har på, hvordan det kan gå, er, at sparekasserne – eller bankerne, jeg skal ikke sige hvem – havde tilbudt et lille teater her i byen at betale dets plakater. De kunne selv vælge, hed det, hvilke kunstnere der skulle lave plakaterne, og hvad de skulle lave.

Det lille teater valgte at lade tre af de såkaldte unge malere lave tre plakater. Dem viste de til sponsorerne, og de sagde tak til de to, men sagde, at den tredje brød de sig ikke om, og spurgte, om teatret ville prøve på at få kunstneren til at lave den anderledes eller vælge en anden kunstner. Så sagde teatret: Nej tak, vi skal nok selv klare vores plakater!

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):